07/01/2020

“Κανείς δεν μπορεί να σβήσει τη φωτιά της πίστης”

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Σερβίας

Με μηνύματα κατά του νέου νομοσχεδίου που ψήφισε η Βουλή του Μαυροβουνίου, και υπέρ της προστασίας της Ορθοδοξίας στην χώρα αυτή εορτάζει σήμερα τα Χριστούγεννα (με το παλαιό ημερολόγιο) η Σερβική Ορθόδοξη Εκκλησία.

Εκατοντάδες πιστοί συμμετείχαν στον Εσπερινό χθες Παραμονή, και σήμερα στην Θεία Λειτουργία προσευχόμενοι για το μέλλον της Ορθοδοξίας.

Ο Μητροπολίτης Μαυροβουνίου και Παραθαλασσίας κ. Αμφιλόχιος, μιλώντας μετά τη θεία λειτουργία στον Ιερό Ναό της Ανάστασης του Χριστού στην Ποντγκόριτσα, δήλωσε ότι δήλωσε ότι ο λαός του Μαυροβουνίου «αισθάνθηκε την κακή πρόθεση αυτού του νόμου», προσθέτοντας ότι «κανένα πολιτικό κόμμα ή εξουσία μπορεί να σβήσει της φωτιά της πίστης από το λαό του Θεού. ”

Το Συμβούλιο Σερβικών Ορθοδόξων Επισκόπων στο Μαυροβούνιο ανακοίνωσε ότι οι διαμαρτυρίες θα συνεχιστούν με ειρηνικό τρόπο, με πομπές και προσευχές δύο

φορές την εβδομάδα μέχρι την ανάκληση του νόμου.

«Εφόσον συνεχίζονται οι διαμαρτυρίες, τα μηνύματά τους πρέπει να παραμείνουν απαλλαγμένα από οποιαδήποτε πολιτικοποίηση και οποιαδήποτε μορφή εθνικισμού. Καλούμε τους πιστούς να επιμείνουν στις ειρηνικές και προσευχές τους διαμαρτυρίες ».

Τόσος ο Πατριάρχης Σερβίας κ.κ. Ειρηναίος όσο και ο πρόεδρος της Σερβίας Αλεξάνταρ Βούτσιτς στα χριστουγεννιάτικα μηνύματά τους αναφέρθηκαν στο θέμα του Κοσσυφοπεδίου και ζήτησαν από την κυβέρνηση του Μαυροβουνίου να το ξανασκεφτεί.

Δείτε ένα βίντεο με πιστούς στο Ζαμπλιακ στο Μαυροβούνιο, που τραγουδούν υπέρ της Σερβίας και της Ορθοδοξίας εν μέσω χιονοθύελλας με – 10 βαθμούς, όπως το δημοσιεύει στο You Tube ο κ. Κοσμάς Καραϊσκος….

Το Εκεί Μακριά (Тамо Далеко) είναι σερβικό παραδοσιακό τραγούδι του Α΄ παγκοσμίου πολέμου.

Γράφτηκε γύρω στα 1915-16 από άγνωστο Σέρβο στρατιώτη στην Κέρκυρα, μετά από τη βίαιη υποχώρηση του σερβικού στρατού και λαού μέσω της Αλβανίας στην Ελλάδα, ένα γεγονός όπου έμεινε γνωστό στη σερβική ιστορία ως Αλβανικός Γολγοθάς. Το τραγούδι από πολλούς θεωρείται ως εθνικός ύμνος και τραγουδιόταν από κάθε Σέρβο στρατιώτη όταν πήγαινε να πολεμήσει για την πατρίδα του. Οι στίχοι μιλούν για ένα συγκεκριμένο χωριό όπου έκαψαν σπίτια κι εκκλησίες, και την υποχώρηση μέσω της Αλβανίας στην οποία χιλιάδες Σέρβοι έχασαν τη ζωή τους. Κατά τη διάρκεια της ύπαρξης της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας, το τραγούδι απαγορεύτηκε με την αιτιολογία ότι ήταν «εθνικιστικό.

Εκεί μακριά, πέρα από τη θάλασσα,

υπάρχει το χωριό μου, υπάρχει η αγάπη μου.

Υπάρχει το χωριό μου, υπάρχει η αγάπη μου.

Εκεί μακριά όπου ανθίζουν τα κίτρινα λεμόνια,

υπήρχε μόνο η πορεία του Σερβικού στρατού.

Υπήρχε μόνο η πορεία του Σερβικού στρατού.

Εκεί μακριά όπου ανθίζουν τα κίτρινα κρίνα,

εκεί μαζί, πατέρας και γιος έδωσαν τη ζωή τους.

Εκεί μαζί, πατέρας και γιος έδωσαν τη ζωή τους

Εκεί, όπου ταξιδεύει σιωπηλός ο Μοράβας,

εκεί άφησα το εικόνισμα και την οικογενειακή μας σλάβα.

Εκεί άφησα το εικόνισμα και την οικογενειακή μας σλάβα.

Εκεί όπου ο Τίμοκ χαιρετά την πόλη του Βέλικο,

εκεί έκαψαν την εκκλησία μου όπου στεφανώθηκα νέος.

Εκεί έκαψαν την εκκλησία μου όπου στεφανώθηκα νέος.

Από την πατρίδα μου μακριά, ζω στην Κέρκυρα,

αλλά περήφανα φωνάζω: Ζήτω η Σερβία!